

התונה בקבוצה ברת ובדיך

התענינות עצומה מלווה את ההכנות לבאל-העתונאים שיערך ב-16 בפברואר וכל הכנסתו מוקדשת לקמת בית העתונאי ע"ש נתן סוקולוב ז"ל. כל הציבור דורך לקראת המאורע החברתי בה"א הידיעה של העונה.

מכירת הכרטיסים החלה אתמול, אך עוד קודם לכן הגיעו ההזמנות ברום ההולך ומתגבר. המוזמנים יכולים להשיג את הכרטיסים במשרדי אגודת העתונאים, ת"א שדרות רוטשילד 27, בכתב או בטלפון 6264, בשעות 1-9 לפני הצהרים. המוזמנים מתבקשים לציין את שמם ואת כתבתם המלאה, שירשמו על התכונה, שתהיה בצורת ספרון קטן בשלל צבעים, מעשי ידי הצייר יוסף בס.

"מסמר" הנשף יהיה, ללא ספק, "עתון הבאל", שיוכן באחד מאולמי בית הבימה, ע"י מערכת מורכבת מטובי הכחות בעתונות העברית. עתון זה שיופס במהירות הבזק, אחרי חצות, ישקף בהומור ובסאטירה פרקי החיי וציבורי, כן יידפסו בעתון רשימה של כל המשתתפים בבאל וצילומים מז הנשף.

קטעים מובחרים מתוך העתון יוקראו ע"י אמנים וקריינים וישודרו ברמ"קולים לכל אולמי בית הבימה. העתון יוצא סמוך לשעה שתיים אחר חצות, היא השעה בה מסתיימת, כרי הדפסת עתוני הבוקר.

התימנית. הוא תפס מקומו ליד אחד השולחנות בחדר-האוכל, והחתן הכתיב לו את הכתובה. החתן היה לבוש חליפה ועונד עניבה לצוארו, והכלה היתה לבושה שמלת משי לבנה וצעיף לבן כיסה את פניה — חופה כדת וכדין... הרב קרא את הכתובה, אף איש מן הנוכחים לא הבין דבר וחצי דבר מכל שאמר. לאחר החופה, עטו מיד הכל על הזוג. האם המאושרת — עיניה זלגו דמעות גיל; לא האמינה שתוכה לראות את בנה הקיבוצניק גיטא כדת משה וישראל. והצעירים יותר הם מציגים שיים עוד יותר — נאחזו במין מנהג משונה. הקיפו את הכלה הצעירה, חיבוקה בזה אחר זה ונשקו לה על פיה, למגירת לבו של החתן... הכלה העלתה סומק בלחיה, ניסתה להיחלץ מידיהם, אך הנותרים אינם מניחים לה, כיוון שהתחללה, חובה עליה לסיים.

ההילולא נמשכה לאחר החופה, הכל שרים, מגישים ארוחת ערב חגיגית — בשר ביום, "ללא בשר", והבשר מתוק לחך שבעתיים. מאותה סיבה בלבד. האורחים מביעים דעות אפיקורסיות של קיבוצניקים כלל לא רע כפי שחשבו תחילה, והראיה לכך: ראו איזה זלזול...

קיצורו של דבר, השמחה נמשכה שעות מספר, ולאחריה החלו בריקודים. רק דקות מספר רקדו ריקודים, ומיד לאחריו בריקודים "סלונים"... הזקנים ושאר האורחים, שצריכים היו להשכים למחרת, ונחו את האולם ושכבו לישון. ועד מהרה הלך מספר הרוקדים ופחת. החתן עמד בחדר עם ממלא מקומו המזכיר והסביר לו את הדורש להיעשות ליום העבודה למחרת, ובהדרגה פשטה הקבוצה את החג ולבשה חולצות. אף סדרן העבודה הוריד את הלוח מעל הקיר, התיישב בניחותא וקבע את סדרי העבודה ליום המחרת. רק זוג רוקדים אחד המשיך בריקודיו, המשיך במרק, מבלי כל התחשבות עם כל הסובב או תם, סבב ורקד בחום-נעורים, כאילו ביקשו לסלק את החול העוטה על הקודש.

הסטיפון ניגן והם המשיכו, ללא הרף וללא קץ: הריקוד הבילתי נפסק...

פניתי לחדרו של אחד מידידי הר' תיקים, חבר גם הוא באותה קבוצה, ומזה חדשים רבים שלא ראיתיו. היו שם מספר חברים, והשיחה נסבה על נושאים שונים: על חברים שנישאו, ועל תינוקות שנולדו, הכל לפי רוח הערב... וכרגיל בין לוחמים ותיקים, נסבו הדברים גם על חברים שנפלו וחברים שנפצעו והפכו לנכים. אותה שעה פרץ אחד לחדר וקרא בהתרגשות: — דונדה — זה היה שמו של בעל החדר — אתה מוכרח לבוא מיד!!! — מה קרה? בשל מה ההתרגשות? — שאלו דונדה.

— קלצ'קין, אתה יודע זה השחקן מהבימה, הגיע למשקן... —

— ובכן, משום כך יש צורך להתרגש... —

— לא בעצם בואו הענין — השיב המודיע, אך, לא תאמין, הוא עלה את

הטרקטור וזו ממקומו והחל לנשוף ולגונח בעלייה הקשה. שמחה התיישב לידו, ולחש באוזני: — אפילו לא הספקנו לנקות את ה"טריילר" הזה מהזבל שהובילו בו בשעות היום... — ותוך כדי דיבור חיך אלי בבושה, והיפנה מבט מלא רחמנות לנוסעים.

אמנון, שישב על כנף הטרקטור, פנה אל שמחה בקול צעקה שגבר על רעש הטרקטור: —

— נו שמחה. מתי ניסע לחגיגת נישואין? —

— בקרוב! — צעק הטרקטוריסט בהתלהבות, מבלי שישב את עינו מה-דוך.

— כיון שקבעתם ביניכם את כל הסיורים — השיב שמחה — איני צריך אלא לישיב ולשתוק...

לאחר כחצי שעה של נסיעה נתגלה

לקט מירמרות / מאת זאב כהל

ההתגלויות העזות ביותר באות לא פעם אחרים... הומן.

*

אל תגיד: "תם עולמי! חי שוב אינם שווים פרוטה!" בא זמן בחיי כל בן-אדם שעה שהוא מבוקש על ידי החיים בדיקנות של מחוג מצפן, ואז שעה שקול מגבוה מחרידך עד עומק נשמתך ופוקד עליך, קום, התייצב!

או לך! צעד לקראת הקריאה בעינים עצומות ובביטחה של סהרורי, כי גורלך הוא אשר קורא! כי לצללה שעתך! —

*

תחת מבט כבוי דועכות לא פעם הלהבות הגדולות ביותר.

*

שתיקת האיש הגידון אינה ראיה לאשמתו, לעתים קרובות מאד היא הביטוי העמוק ביותר של בוז מוחלט לאספסוף ולמשטט.

*

מיתר קרוע מבכה את מיתתו זמן רב לאחר כך. זכרון האיש מאריך חיים ממעשים.

*

המכאיבים לנו ביותר הם... בעלי הרחמים.

*

יש שהשחקן צוחק והקהל בוכה;

יש שהשחקן בוכה והקהל צוחק;

אך יש שהבמה שוקעת ו... המסך טרם ירד...

כל ההכנות המוקדמות כבר נעשו לשביעת רצון הזוג, שעמד להתחתן בערב היום. החתן, כיוון שהוא משמש כמזכיר-חוק, אין זמנו פנוי להכנות בכלל, ומשום כך הוטל הכל על שכמה של הכלה המסכנה. עמדה וגורה פיסות-נייר לבנות בצורת כרטיסים, וכתיבה עליהן בכתב-יד מוגל, (בעפרון כמובן) הזמנות לנישואין. למטה, בשורה לי הגליון, חתמו בעלי השמחה החתן והכלה — שמות האורחים לא צוינו כלל — גם הם מוזמנים ככל השאר...

נפגשו בתחנה המרכזית, אנו כמה מידי החתן והכלה, ואף מקרובי המשפחה של הזוג הצעיר. אותו יום באה אמו של אחד מחברי הקבוצה מדורס אפריקה, והוא הביא אף אותה לחוג עם הקבוצה את מאורע הנישואין של זוג ותיקים.

— ובכן — הצהירה בפנינו ה"עולה החדשה" נאנג'לי — נראה כיצד מתחננים אצלכם כאן בישראל!...

לאחר כשעתיים ומחצה של נסיעה הגענו לנהלל, מקום בו היו צריכים להמתין לנו כלי-רכב של הקיבוץ. היה זה לעת ערב, וחשיכה כבר ירדה על הארץ, ואנו עומדים וממתינים לכלי הרכב המקוה. לפתע בקעו מבעד לאי פלה קולות-נפץ ורעמים; הכל נשאו עיניהם אל השמים בבהלה מחשבת גשם, אך השמים היו בהירים לגמרי, וכוכבים קרצו לכאן ולכאן כמגנחתים לפחד האדם. עוד קהל המוזמנים עומד ותוהה, ולפתע הגיח בקול תרועות טרקטור בעל-גלגלים הגורר אחריו עגלה מעלה ריח. האנשים הביטו תחילה בחשש-מה ביצור המשונה שהועמד להסעתם, אך בשידולם של חברי הקבוצה ובעזרתם, החלו עולים כשהם נושאים עמם את צורותיהם השונים.

הטרקטור החל לנוע, והנוסעים נשמו לרוחה. לא הספיק לזוז אלא אמת מספר, ולפתע הדביקו גיפ שבה במי עוף, ומתוך הגיפ נשמע קול-בלהות: —

— עצור, חיים עצור!!! —

הטרקטור נעצר, ומתוך הגיפ קפץ שמחה, מרכז המשק: — הטנדר התקלקל שוב. המנוע כבה לפתע, ושוב איני יכול להדליק. הש-ארית את הרב ליד הטנדר, הוא כבר ישיגה עליו, אך השאלה היא כיצד להביאו למעלה... —

— למי, כוננת? — היקשה מאן דהוא מאחור — את הרב, או את הטנדר? —

— למעשה את שניהם — השיב שמחה — אך יהיה קשה יותר לגרור את הטנדר מאשר להביא את הרב... —

— ובכן, מה בדעתך לעשות? — שאלו הטרקטוריסט.

— רצוני לעלות למעלה לקבוצה, או לי אמצא שם מכונת של אחד האורחים, ונרד בה להביא את הרב לראי שונה: את המכונת נגרור אחר-כך.

624

נגד דיכטויזם וגריפה

יותר מ-1000 רופאים מאשרים את פעולתו הבטוחה

נסיון אחד משכנע

logal